

Warszawa, dnia 23 października 2024 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-II.4222.12.2022.DF.15

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 90 ust. 1 i 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, zwanej dalej „ustawą oos”), w związku z art. 106 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, zwanej dalej „Kpa”), mając na uwadze ponowne wystąpienie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanym dla przedsięwzięcia pn.: ”Rozbiórka, przebudowa, rozbudowa i budowa obiektu budowlanego pn. „Linia kolejowa nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku od km 14+506 (km istn. 14+505) do km 26+056 (km istn. 26+056) wraz z infrastrukturą techniczną wzdłuż linii kolejowej nr 7 od km istn. 13+896 do km istn. 27+166 oraz linia kolejowa nr 506 Warszawa Antoninów – Warszawa Goćławek na odcinku od km 13+810 do km 26+056 wraz z infrastrukturą techniczną wzdłuż linii kolejowej nr 506 od km istn. LK713+896 do km istn. LK7 27+166”

uzgadniam realizację przedsięwzięcia i określám następujące warunki:

1. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania i dopełnić poniższych warunków:

- 1.1. Bezpośrednio przed podjęciem prac związanych z realizacją inwestycji należy dokonać kontroli terenu pod kątem występowania gatunków objętych ochroną i ich siedlisk oraz analizy przepisów z zakresu ochrony gatunkowej. Kontrolę należy realizować pod nadzorem specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii, teriologii, malakologii i herpetologii.
- 1.2. Podczas prowadzenia prac najbliższej położone drzewa i krzewy należy zabezpieczyć przed uszkodzeniem przez maszyny i pojazdy, zgodnie ze sztuką ogrodniczą, np. poprzez wykonanie szalunku z desek drewnianych, mat trzcinowych lub słomianych.
- 1.3. Wszelkie zastoiska wodne powstające w pasie prowadzonych robot (np. koleiny wypełnione wodą) należy likwidować w celu niedopuszczenia do zasiedlenia ich przez płazy.
- 1.4. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia należy usunąć wszystkie pozostałe po budowie zanieczyszczenia i niewykorzystane materiały. Teren budowy należy uporządkować.
- 1.5. W związku z realizacją zaprojektowanego bezpośrednio przy istniejącym moście w km 25,266 po jego lewej stronie dodatkowego toru, w konstrukcji stalowej, na przyczółkach posadowionych bezpośrednio na palach wielkośrednicowych, prace należy prowadzić w następujący sposób:
  - a) bezpośrednio przy podporach nowo projektowanego mostu należy wykonać umocnienie brzegów z płyt betonowych ażurowych. Umocnienie z płyt ażurowych należy wykonać również na stożkach nasypowych przy przyczółkach mostu;
  - b) ubezpieczenie brzegów rzeki Świder należy wykonać narzutem kamiennym w płótkach faszynowych. Umocnienie skarp brzegowych z wykorzystaniem kamienia łamanego, ciężkiego w płótkach faszynowych, grubość narzutu kamiennego 30 cm. Średnica kamienia 20-30 cm, kamień narzutu klinować należy drobniejszymi frakcjami. Narzut należy ułożyć na geowłókninie. Płotki faszynowe wykonać w kracie 100x100 cm. Nachylenie skarp, w dostosowaniu do istniejącego nachylenia, 1:n=1:1,5 – 1:2. Powyżej narzutu, należy ułożyć

- warstwę humusu o grubości 10 cm i obsiać mieszanką traw średnich i niskich. Ubezpieczenie skarp będzie obejmować brzegi rzeki powyżej i poniżej projektowanego mostu, na długości ok. 26 m przy zachowaniu warunków wskazanych w Decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełnionej postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6;
- c) prace należy prowadzić zgodnie z uzyskanym zezwoleniem na odstąpienie od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody Świder: Decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełniona postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6.
- 1.6. W celu zabezpieczenia siedlisk przyrodniczych: 91E0* - Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) oraz 91F0 Łęgowe lasy dębowo wiązowo jesionowe (*Ficario Ulmetum*) stwierdzonych w obszarze inwestycji prace należy prowadzić w następujący sposób:
- oznakować i zabezpieczyć płyty siedlisk (ułatwi to identyfikację ich granic i zabezpieczy przed ich przypadkowym niszczeniem);
  - lokalizować miejsca tankowania i napraw maszyn oraz urządzeń poza bezpośrednim sąsiedztwem siedlisk, na utwardzonym podłożu uniemożliwiającym przenikanie do gruntu substancji ropopochodnych, a w przypadku wycieku substancji ropopochodnej przeprowadzić jej neutralizację wykorzystując materiały sorpcyjne;
  - wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, wszelkie prace należy wykonywać pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii i chiropterologii, poza sezonem lęgowym ptaków (tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia), dopuszcza się prowadzenie wycinki drzew i krzewów w sezonie lęgowym ptaków po dokonaniu przez nadzór przyrodniczy bezpośrednio przed podjęciem prac (maksymalnie 3 dni) weryfikacji co do braku występowania czynnych (zasiedlonych) siedlisk gatunków podlegających ochronie;
  - w granicach planowanych prac, przez cały okres budowy należy monitorować płyty siedlisk przez nadzór przyrodniczy specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu botaniki lub fitosocjologii, który będzie wskazywać na bieżąco możliwości minimalizacji strat, np. poprzez odpowiedni dobór lokalizacji dróg dojazdowych, ograniczanie prac do niezbędnego minimum, ograniczenie prac sprzętu ciężkiego, właściwe oznakowanie terenu w celu ograniczenia strat w powierzchni siedlisk;
- 1.7. Wszelkie prace wykonywane w 15 m strefie ochronnej pomników przyrody należy prowadzić pod nadzorem dendrologicznym, zgodnie z przepisami obowiązującymi dla tej formy ochrony przyrody. Wszelkie prace w strefie pomników przyrody prowadzić po uzgodnieniu z Organem nadzorującym daną formę ochrony przyrody.
- 1.8. Odpady inne niż niebezpieczne gromadzić selektywnie w zamkniętych, szczelnych i oznakowanych pojemnikach, zlokalizowanych w wyznaczonym, ogrodzonym, zadaszonym, o utwardzonym podłożu miejscu, zabezpieczonym przed wpływem warunków atmosferycznych, dopuszcza się gromadzenie odpadów luzem w sposób uniemożliwiający ich rozwiewanie oraz zanieczyszczenie gleb i gruntów, odpady przekazywać uprawnionym odbiorcom.
- 1.9. Zaplecze budowy i postoju maszyn budowlanych: zabezpieczyć przed dostępem osób postronnych; oznaczyć w zakresie informacji o zagrożeniach panujących w pobliżu i na terenie budowy; ograniczyć możliwość wystąpienia na jego terenie zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego poprzez przetrzymywanie substancji podanych na ługowanie w sposób i miejscach do tego przystosowanych.
- 2. W sentencji decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 27 sierpnia 2012 r., znak: WOOŚ.4201.1.1.2011.LP o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: Modernizacja linii kolejowej nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku Warszawa Wschodnia-Lublin-Dorohusk-Granica Państwa, która**

została częściowo zmieniona decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 26 listopada 2014 r., znak: DOOS-oaII.4201.2.2021.mk.12, w części dotyczącej omawianej inwestycji wprowadza się następujące zmiany:

2.1. Pkt II.2.a otrzymuje brzmienie:

„Bazy materiałowo - sprzętowe, park maszynowy, bazy i miejsca magazynowania odpadów i innych materiałów należy lokalizować w szczelnym terenie kolejowym, a poza terenami kolejowymi na szczelnych miejscach przekształconych antropogenicznie, optymalnie w odległości nie mniejszej niż 20 m od cieków naturalnych, zbiorników wodnych, terenów podmokłych, z wyjątkiem zapleczy związanych z budową obiektów mostowych. Zaplecza budowy, bazy materiałowe, parkingi dla maszyn budowlanych, drogi dojazdowe należy lokalizować w miejscach uzgodnionych wcześniej z nadzorem przyrodniczym, specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii, teriologii, malakologii i herpetologii. Zaplecza budowy oraz zaplecza materiałowego nie należy lokalizować w km 24+900 – 25+500 planowanej inwestycji; miejsca postoju pojazdów i maszyn budowlanych, miejsca związane z tankowaniem i naprawami ww. pojazdów i maszyn, miejsca gromadzenia odpadów, materiałów i surowców zlokalizować poza dolinami cieków oraz poza obszarami zagrożonymi powodzią, a także strefami ochrony ujęć wód.

2.2. Pkt II.5.a otrzymuje brzmienie:

„Prace budowlane w km 25+100-25+400 należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej tj. od 6:00 do 22:00. Dopuszcza się prowadzenie prac w porze nocnej (w godz. 22:00 – 6:00) w celu zachowania ciągłości technologicznej wykonywanych robót wyłącznie poza granicami rezerwatu Świder, zgodnie z uzyskanym zezwoleniem na odstępstwa od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody: Decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełniona postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6.”

2.3. Pkt II.6a i b otrzymuje brzmienie:

„Prace związane z realizacją inwestycji prowadzić z zachowaniem następujących warunków:

- a) wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, wszelkie prace należy wykonywać pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii i chiropterologii, poza sezonem lęgowym ptaków (tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia), dopuszcza się prowadzenie wycinki drzew i krzewów w sezonie lęgowym ptaków po dokonaniu przez nadzór przyrodniczy bezpośrednio przed podjęciem prac (maksymalnie 3 dni) weryfikacji co do braku występowania czynnych (zasiedlonych) siedlisk gatunków podlegających ochronie;
- b) w pobliżu ważnych siedlisk rozrodczych chronionych gatunków płazów tj. w kilometrażu 24+900-25+500, nie należy prowadzić prac budowlanych w okresie od 15 marca do 30 czerwca, dopuszcza się prowadzenie prac budowlanych w tym okresie pod nadzorem herpetologa.”

2.4. Pkt.II.24 otrzymuje brzmienie:

„Prowadzone prace podczas modernizacji i poszerzania mostów nie mogą powodować zmian przebiegu cieków wodnych i wpływać na ich naturalny charakter. Należy unikać wprowadzania sprzętu ciężkiego w koryto rzeki. Należy zapewnić ochronę cieków przed ewentualnym zanieczyszczeniem oraz zasypaniem i zwężeniem ich koryta. Dopuszcza się umocnienie skarp brzegowych narzutem kamiennym oraz umocnienie przyczółku mostu na rzece Świder głazami o zróżnicowanej wielkości, co uwarunkowane jest zapewnieniem stabilności konstrukcji projektowanego mostu kolejowego. Prace należy wykonać zgodnie z uzyskanym pozwoleniem wodnoprawnym oraz decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełnioną postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6.”

2.5. Pkt II.28 otrzymuje brzmienie:

„Zaplecze budowy i postoju maszyn budowlanych należy lokalizować na terenach położonych w jak największej odległości od terenów z zabudową chronioną akustycznie.”

2.6. Pkt II.30 otrzymuje brzmienie:

„W celu ograniczenia uciążliwości hałasowej prace budowlane w sąsiedztwie terenów objętych ochroną przed hałasem należy prowadzić w porze dziennej (w godz. 6:00 - 22:00). Dopuszcza się prowadzenie prac w porze nocnej (w godz. 22:00 – 6:00) w celu zachowania ciągłości technologicznej wykonywanych robót wyłącznie poza granicami rezerwatu Świder zgodnie z uzyskanym zezwoleniem na odstępstwa od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody: Decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełniona postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6.”.

2.7. Pkt. III.1.2.a otrzymuje brzmienie:

„Należy wykonać przejście dla zwierząt średnich, zintegrowane z ciekim (most na rzece Świder) około km 25+266 z zachowaniem istniejących parametrów przejścia zgodnie z decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełniona postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6.”.

2.8. Pkt III.8 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku projektowania i kształtowania powierzchni przejść dolnych zespolonych z ciekami wodnymi należy zachować koryta cieków w możliwie naturalnym stopniu. Brzegi cieków (w razie potrzeby) powinny być umacniane z wykorzystaniem faszyny lub kruszyw naturalnych i kamieni -niedopuszczalne jest umacnianie koryt betonem i koszami siatkowo kamiennymi. Koryta cieków powinny być zlokalizowane w centralnej części powierzchni przejścia. Nachylenie koryt cieków powinno być możliwie najmniejsze i nie powinno przekraczać wartości 1:2 lub być dostosowane do istniejącego nachylenia skarp.”.

2.9. Pkt III.13 otrzymuje brzmienie:

„Powierzchnie wokół przejścia dla zwierząt (most na rzece Świder) w około km 25+266 należy zagospodarować w sposób najbardziej zbliżony do naturalnego. Dopuszcza się zastosowanie głazów o zróżnicowanej średnicy w celu umocnienia brzegów rzeki Świder przy zachowaniu warunków wskazanych w decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełnionej postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6.”.

2.10. Pkt III.14 otrzymuje brzmienie:

„Przy zachowaniu naturalnego charakteru i niezmiennych parametrów przejścia dla zwierząt (most na rzece Świder) w około km 25+266, można odstąpić od wykonania nasadzeń zieleni naprowadzającej, ochronnej i izolacyjnej.”.

2.11. Pkt III.16 otrzymuje brzmienie:

„Aby nie doszło do odwodnienia i osuszenia siedlisk wrażliwych na zmiany stosunków wodnych należy odstąpić od budowy rowów, czy systemów drenażowych w kilometrażu 25+100 - 25+300. W szczególnych przypadkach, przy braku możliwości technicznych wprowadzenia alternatywnych rozwiązań dopuszcza się zastosowanie systemów drenażowych.”

2.12. Odstępuję od wymogów wskazanych w pkt. III.29 i 30.

2.13. Pkt III.36 otrzymuje brzmienie:

„Należy zastosować technologie zmniejszające emisję hałasu, składające się z następujących elementów:

- tory bezстыkowe, podkłady betonowe, podsypka żwirowa, sprężyste mocowania szyn w systemie z wibroizolacyjną wkładką dociskową, zapewniające brak bezpośredniego kontaktu łapki z szyną wraz z wkładką podszynową,
- izolacyjne profile przyszynowe, o redukcji hałasu nie mniejszej niż 2 dB, w następujących lokalizacjach:
  - ok. 15+043 - 15+269 (tor 1),
  - ok. 17+083 - 17+213 (tor 1),
  - ok. 19+295 - 19+405(tor 1),
  - ok. 19+782 - 19+912 (tor 1),
  - ok. 22+942 - 23+052 (tor 1),

- ok. 23+254 - 23+492 (tor 1),
- ok. 23+753 - 23+863 (tor 1),
- ok. 24+083 - 24+193 (tor 1),
- ok. 25+622 - 25+732 (tor 1).”.

2.14. Odstępuje się od wymagań wskazanych w pkt. III.37.

2.15. Odstępuje się od wymagań wskazanych w pkt. X.1.

3. W treści decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: WOOŚ-II.4201.3.2011.TS, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Modernizacja i rozbudowa Warszawskiego Węzła Kolejowego”, wprowadzam następującą zmianę:

3.1. Pkt 1.2.29 otrzymuje brzmienie:

„Odpady niebezpieczne inne niż 17 02 04* i 17 05 07* gromadzić w zamkniętych, szczelnych i oznakowanych pojemnikach, odpornych na działanie składników umieszczanych w nich odpadów, zlokalizowanych w wyznaczonym, ogrodzonym, zadaszonym, o utwardzonym podłożu miejscu, zabezpieczonym przed wpływem warunków atmosferycznych. Odpady 17 02 04* i 17 05 07* (jeżeli powstaną) bezpośrednio po wytworzeniu przekazywać uprawnionym podmiotom. W przypadku konieczności magazynowania odpadów 17 02 04* i 17 05 07*, należy zapewnić sposób ich magazynowania poprzez uszczelnioną nawierzchnię i przykrycie/zadaszenie zabezpieczające przed wpływem warunków atmosferycznych. Miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych powinny być oznaczone i zabezpieczone przed wstępem osób nieupoważnionych i zwierząt.”.

UZASADNIENIE

W dniu 5 października 2022 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) doręczono wniosek Wojewody Mazowieckiego z dnia 3 października 2022 r., znak: WI-I.7840.7.64.2022.JB, o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia pn.:”Przebudowa, rozbudowa i budowa obiektów budowlanych w ramach inwestycji pn.”Rozbiórka, przebudowa, rozbudowa i budowa obiektu budowlanego pn. linia kolejowa nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku od km 14+506 (km istn. 14+505) do km 26+056 (km istn. 26+056) wraz z infrastrukturą techniczną wzdłuż linii kolejowej nr 7 od km istn. 13+896 do km istn. 27+166 oraz linia kolejowa nr 506 Warszawa Antoninów – Warszawa Goławek na odcinku od km 13+810 do km 26+056 wraz z infrastrukturą techniczną wzdłuż linii kolejowej nr 506 od km istn. LK713+896 do km istn. LK7 27+166”.

Do przedmiotowego wniosku załączono:

- kopię wniosku Inwestora o pozwolenie na budowę przy piśmie z dnia 31 sierpnia 2022 r.
- kopię uzupełnienia wniosku z dnia 15 września 2022 r.,
- kopię decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem w Lublinie”) z dnia 27 sierpnia 2012 r., znak: WOOŚ.4201.1.1.2011.LP, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „*Modernizacja linii kolejowej nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku Warszaw Wschodnia – Lublin – Dorohusk – Granica Państwa*” dla wariantu rekomendowanego przez Inwestora (wariant 3 opcja 2) – zwanej dalej „decyzją środowiskową”,
- kopię postanowienia Regionalnego Dyrektora w Lublinie z dnia 20 listopada 2020 r., znak: WOOŚ.420.15.2020.LP wyrażającego stanowisko, że aktualne są warunki określone w decyzji środowiskowej z dnia 27 sierpnia 2012 r., znak: WOOŚ.4201.1.1.2011.LP, zmienione ww. decyzją Generalnego Dyrektora.
- kopię decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalny Dyrektorem w Warszawie”) z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: WOOŚ-II.4201.3.2011.TS, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „*Modernizacja i rozbudowa Warszawskiego Węzła Kolejowego*”;

- kopię decyzji Regionalnego Dyrektora w Warszawie z dnia 17 grudnia 2014r., znak: WOOS-II.4201.8.2014.EWA zmieniającej decyzję z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: WOOS-II.4201.3.2011.TS, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Modernizacja i rozbudowa Warszawskiego Węzła Kolejowego”;
- kopię postanowienia Regionalnego Dyrektora w Warszawie z dnia 24 czerwca 2017 r., znak: WOOS-II.4201.3.2017.AG;
- kopię decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (zwanego dalej „Generalnym Dyrektorem”) z dnia 26 listopada 2014 r., znak: DOOS-OAII.4201.2.2012.mk.12, uchylającej ww. decyzję Regionalnego Dyrektora w Lublinie z dnia 27 sierpnia 2012 r. i umarzającej postępowanie organu I instancji, w części dotyczącej przedsięwzięcia realizowanego w kilometrażu 189+000 – granica państwa oraz uchylającej w części decyzję i umarzającej postępowanie w tym zakresie;
- kopię decyzji Generalnego Dyrektora z dnia 15 lutego 2018 r., znak: DZP-WP.6205.1.2018.LR.2;
- kopię postanowienia Generalnego Dyrektora z dnia 17 grudnia 2021 r., znak: DOOS-WDSZIL.420.1.2021.mk.9;
- raport o oddziaływaniu przedmiotowej inwestycji na środowisko (zwany dalej „raportem ooś”).

Przy pismach z dnia: 21 października 2022 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF, dnia 15 grudnia 2022 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF oraz dnia 13 marca 2023 r., WOOS-II.4222.12.2022.DF.3 Regionalny Dyrektor wezwał Wojewodę Mazowieckiego do zweryfikowania zakresu przedsięwzięcia oraz do uzupełnienia raportu ooś. Uzupełnienia doręczono do tutejszego organu w dniach: 7 grudnia 2022 r., 8 marca 2023 r. oraz 25 kwietnia 2023 r.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym raporcie ooś, wynika, że większość warunków zawartych w decyzji środowiskowej została uwzględniona w projekcie budowlanym dla wnioskowanego przedsięwzięcia.

W niniejszym postanowieniu doprecyzowano poprzednie – zawarte w decyzji środowiskowej – oraz określono dodatkowe warunki realizacji inwestycji wynikające z przeprowadzonej analizy raportu ooś i jego uzupełnienia. Zdaniem Regionalnego Dyrektora uzgodnienie takich właśnie warunków zapobiegnie występowaniu negatywnych oddziaływań na środowisko (w tym na zdrowie i życie ludzi) lub ograniczy ich skalę w możliwie największym stopniu.

W ramach prowadzonego postępowania Regionalny Dyrektor pismem z dnia 28 kwietnia 2023 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF.5, wystąpił do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie (zwanego dalej „RZGW”) oraz pismem z dnia 28 kwietnia 2023 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF.4 do Mazowieckiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie (zwany dalej „MPWIS”) o wydanie opinii.

MPWIS wydał opinię sanitarną z 29 maja 2023 r., znak: ZS.7040.64.2023 MS opiniując pozytywnie przedmiotowe przedsięwzięcie, jednocześnie zgłaszając uwagi do jego realizacji. W dniu 26 maja 2023 r. do tutejszego organu (za pośrednictwem platformy e-PUAP) wpłynęło wezwanie RZGW z dnia 26 maja 2023 r., znak: WA.RZS.4900.1.36.2023.NM.

Regionalny Dyrektor, działając na podstawie art. 50 § 1 Kpa, pismami z dnia 7 lipca 2023 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF.6 oraz 23 października 2023 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF.8, wezwał Wojewodę Mazowieckiego do uzupełnienia raportu ooś. Stosowne uzupełnienie doręczono do Regionalnego Dyrektora w dniu 20 września 2023 r. (aneks 1) oraz w dniu 29 listopada 2023 r. W związku z powstałymi brakami Regionalny Dyrektor pismem z dnia 1 grudnia r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF.9, wezwał do uzupełnienia raportu ooś o dodatkowe egzemplarze. Uzupełnienie doręczono do tutejszego organu w dniu 3 stycznia 2024 r.

Ponadto Regionalny Dyrektor przy piśmie z dnia: 8 lutego 2024 r., znak: WOOS-II.4222.12.2022.DF.10 wezwał do uzupełnienia dokumentacji o obowiązującą decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zezwalającą na zastosowanie odstępstwa od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody Świder. Stosowne uzupełnienia doręczono w dniach: 14 lutego 2024 r., 21 lutego 2024 r.,

13 marca 2024 r. oraz 5 kwietnia 2024 r. Dodatkowo przy ww. uzupełnieniach doręczono jako załącznik do dokumentacji postanowienie Generalnego Dyrektora z dnia 6 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6 uzupełniające decyzję Generalnego Dyrektora z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5. Jednocześnie wskazano zmiany w raporcie ooś.

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor pismem z dnia 11 kwietnia 2024 r., znak: WOOŚ-II.4222.12.2022.DF.11 wezwał, na podstawie art. 50 § 1 Kpa, do uzupełnienia raportu ooś. Uzupełnienie wpłynęło do tutejszego organu w dniu 30 kwietnia 2024 r. (aneks 2).

Regionalny Dyrektor pismem z dnia 17 maja 2024 r., znak: WOOŚ-II.4222.12.2022.DF.13, wystąpił do RZGW o wydanie opinii oraz pismem z dnia 17 maja 2024 r., znak: WOOŚ-II.4222.12.2022.DF.12, zwrócił się do MPWIS o wydanie opinii.

RZGW przy piśmie z dnia 11 czerwca 2024 r., znak: WA.RZŚ.49000.1.36.2023.NM.2, zaopiniował pozytywnie realizację przedsięwzięcia i określił warunki.

W dniu 26 maja 2023 r. do tutejszego organu (za pośrednictwem platformy e-PUAP) doręczono pismo MPWIS z dnia 17 czerwca 2024 r. znak: ZS.7040.64.2023 podtrzymujące stanowisko zawarte w opinii z dnia 29 maja 2023 r. Uwzględniono w całości pkt. 3 ww. opinii MPWIS w pkt. 1.9 sentencji niniejszego postanowienia. Warunek wskazany w pkt. 2 opinii MPWIS został częściowo uwzględniony w pkt. 2.5 niniejszego postanowienia. Część dalsza warunku dotycząca zapewnienia doboru odpowiednich maszyn budowlanych o najmniejszej możliwej mocy akustycznej nie została uwzględniona, ponieważ znajduje ona odzwierciedlenie w tym zakresie w pkt II.28 sentencji decyzji środowiskowej. W niniejszym postanowieniu nie zostały uwzględnione warunki 1, 4 realizacji inwestycji zaproponowane w opinii sanitarnej, ponieważ ujęte one zostały już w pkt. 2.6, 2.13. niniejszego postanowienia. Natomiast warunek zawarty w pkt 5 i 6 opinii MPWIS został całkowicie nieuwzględniony z uwagi na brak przewidywanych przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu. W oparciu o wyniki ponownej analizy akustycznej stwierdzono, że nie istnieje konieczność stosowania rozwiązań minimalizujących wymienionych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tj. ekrany akustyczne i maty wibroizolacyjne. W projekcie zastosowano technologie zmniejszające emisję hałasu: zastosowano sprężyste mocowania szyn oraz izolacyjne profile przyszynowe. Zastosowane rozwiązania pozwolą na dotrzymanie wartości normatywnych wyznaczonych dla emisji hałasu.

Pismem z dnia 19 czerwca 2024 r., znak: WOOŚ-II.4222.12.2022.DF.14, Regionalny Dyrektor wystąpił do Wojewody Mazowieckiego, jako organu właściwego w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla przedmiotowej inwestycji, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu w trybie art. 33-36 in fine i 38 ustawy ooś.

Pismem z dnia 23 września 2024 r., znak: WI-I.7840.7.64.2022.JB/BG1/ES Wojewoda Mazowiecki poinformował o przeprowadzeniu udziału społeczeństwa, w ramach niniejszego postępowania, w okresie od 20 sierpnia 2024 r. do 19 września 2024 r. Jednocześnie poinformował, że nie wpłynęły żadne uwagi stron w ramach udziału społeczeństwa.

Ponadto pismem z dnia 24 września 2024 r., znak: WI-I.7840.7.64.2022.JB/BG1/ES Wojewoda Mazowiecki ponownie poinformował o przeprowadzeniu udziału społeczeństwa, w ramach niniejszego postępowania, w okresie od 20 sierpnia 2024 r. do 19 września 2024 r. jednocześnie przekazując uwagi zgłoszone w trakcie udziału społeczeństwa.

Sposób wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa (zgodnie z art. 90 ust. 4 ustawy ooś) przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 1		
Lp.	Treść uwagi lub wniosku	Stanowisko organu
Z up. Burmistrza Miasta Józefów – z-ca Burmistrza Pan Piotr Gąszcz		
1	1.1.	Wniosek o inwentaryzację drzew i wskazanie do usunięcia jedynie tych które kolidują z inwestycją.
		W opinii Regionalnego Dyrektora przedłożony przez Inwestora raport ooś wraz z uzupełnieniami został sporządzony

		<p>zgodnie z wymogami art. 67 ustawy oś i zawiera wszystkie wymagane informacje niezbędne do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>Raport oś wskazuje, że ze względu na prowadzenie inwestycji po istniejącym śladzie prace związane z usunięciem roślinności będą ograniczać się głównie do drzew i krzewów kolidujących z projektowaną infrastrukturą. Część wycinki będzie wynikała z konieczności dostosowania przedmiotowej linii i otaczającej jej roślinności do obowiązującego w tym zakresie prawa</p> <p>W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i niniejszym postanowieniu nałożono na Inwestora warunki mające na celu minimalizację oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na prace mające na celu zabezpieczenie drzewostanu m.in. warunek:</p> <p>„podczas prowadzenia prac najbliżej położone drzewa i krzewy należy zabezpieczyć przed uszkodzeniem przez maszyny i pojazdy, zgodnie ze sztuką ogrodniczą, np. poprzez wykonanie szalunku z desek drewnianych, mat trzcinowych lub słomianych”;</p> <p>- „wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, wszelkie prace należy wykonywać pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii i chiropterologii, poza sezonem lęgowym ptaków (tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia), dopuszcza się prowadzenie wycinki drzew i krzewów w sezonie lęgowym ptaków po dokonaniu przez nadzór przyrodniczy bezpośrednio przed podjęciem prac (maksymalnie 3 dni) weryfikacji co do braku występowania czynnych (zasiedlonych) siedlisk gatunków podlegających ochronie”.</p>
1.2.	Wniosek o zastosowanie ekranów akustycznych w technologii przyjaznej dla środowiska.	<p>Wniosek niezasadny.</p> <p>W opinii Regionalnego Dyrektora przedstawiona w raporcie oś i jego uzupełnieniach analiza akustyczna została wykonana w sposób prawidłowy, pozwalający na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia w tym zakresie.</p>

		<p>Ponadto ponowna ocena oddziaływania nie wykazała konieczności stosowania ekranów akustycznych wskazanych w warunku III.37 decyzji środowiskowej, w związku z powyższym w pkt 2.14. sentencji niniejszego postanowienia odstąpiono od ww. warunku.</p>
1.3.	<p>Wniosek o nasadzenia kompensujące o różnej wysokości i stopniu wypełnienia</p>	<p>Odpowiedź tj. w pkt 1.1</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wprowadzono warunek nakazujący ograniczenie wycinki do niezbędnego minimum (<i>wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum, wszelkie prace należy wykonywać pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii i chiropterologii, poza sezonem lęgowym ptaków (tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia), dopuszcza się prowadzenie wycinki drzew i krzewów w sezonie lęgowym ptaków po dokonaniu przez nadzór przyrodniczy bezpośrednio przed podjęciem prac (maksymalnie 3 dni) weryfikacji co do braku występowania czynnych (zasiedlonych) siedlisk gatunków podlegających ochronie</i> oraz wskazano tereny przeznaczone pod nasadzenia drzew.</p> <p>Jednocześnie należy zauważyć, iż obowiązek wycinki drzew i krzewów wynika z zapisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. 2020 r. poz. 1247).</p>

Treść niniejszego postanowienia przygotowano w oparciu o informacje zawarte w zgromadzonym materiale dowodowym, opinie MPWIS oraz RZGW, a także wykorzystano wiedzę i doświadczenie organu w zakresie ochrony środowiska. Zdaniem Regionalnego Dyrektora dopełnienie warunków sformułowanych w sentencjach decyzji środowiskowej oraz niniejszego postanowienia w sposób pełny oraz adekwatny do charakteru, wielkości i zasięgu przestrzennego oddziaływań wywołanych realizacją i eksploatacją inwestycji, zapewni ochronę środowiska, w tym życia i zdrowia ludzi.

Określone w niniejszym postanowieniu warunki znajdują racjonalne uzasadnienie wynikające z przepisów prawa oraz ogólnie przyjętych zasad zachowania ładu społecznego i poszanowania

środowiska naturalnego. Uwzględniając te fakty zaproponowane uwarunkowania można umotywić w przedstawiony poniżej sposób.

Z opinii RZGW wynika, że w celu ochrony środowiska gruntowo – wodnego, a także wód powierzchniowych i podziemnych przed potencjalnym zanieczyszczeniem, w sentencji niniejszego postanowienia wprowadzono lub zmieniono warunki dotyczące realizacji lub eksploatacji przedsięwzięcia.

Na analizowanym obszarze występuje bardzo wysoki stopień zagrożenia wód podziemnych. W związku z powyższym wprowadzono zmianę warunku dotyczącego lokalizacji baz materiałowo – sprzętowych, baz i miejsc magazynowania odpadów i innych materiałów poza ww. obszarami. Dopuszczenie lokalizacji przedmiotowych miejsc możliwe będzie na szczelnym terenie kolejowym, a poza terenami kolejowymi – na szczelnych miejscach przekształconych antropogenicznie co pozwoli zabezpieczyć środowisko gruntowo – wodne oraz wody podziemne przed ewentualnym zanieczyszczeniem wynikających z realizacji przedsięwzięcia (pkt 2.1 niniejszego postanowienia).

Koryto rzeki Świder w ramach realizacji przedsięwzięcia pozostanie w niezmiennym stanie, w ramach uzgodnień wskazano ubezpieczenie skarp brzegowych rzeki Świder poprzez zaprojektowanie umocnienia skarp brzegowych narzutem kamiennym o średnicy 20-30 cm w płótkach, w kracie 1x1 m, co uwarunkowane jest zapewnieniem stabilności konstrukcji projektowanego mostu kolejowego. Brzegi w pobliżu przyczółku mostu kolejowego na rzece Świder zostaną umocnione głazami o zróżnicowanej wielkości. Konieczność umocnienia skarp brzegowych mostu wynika m.in. z faktu, że most przypisano do III kategorii geotechnicznej z uwagi na skomplikowane warunki gruntowe w dolinie rzeki. W związku z powyższym wskazano w warunku niniejszego postanowienia możliwość umocnienia skarp i przyczółku mostu na rzece Świder głazami o zróżnicowanej wielkości (pkt 2.4 niniejszego postanowienia).

Z uwagi na fakt, iż na danym terenie nie ma odbiorników wód opadowych w postaci kanalizacji deszczowej oraz cieków naturalnych (z wyjątkiem Kanału Wawerskiego) jedyny sposób na zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych, pochodzących z torowiska to rozsączenie ich w grunt. W związku z powyższym jako odbiorniki wód zaprojektowano zbiorniki retencyjno – rozsączające i rury rozsączające. Podczas prawidłowej eksploatacji torowiska, przy sprawnym sprzęcie nie będzie dochodziło do emisji zanieczyszczenia do gruntu i wód. Zanieczyszczenie możliwe jest jedynie w sytuacji awaryjnej. W związku z powyższym uznano, iż zapewnienie prawidłowej eksploatacji taboru kolejowego i torowiska oraz sprawnych technicznie maszyn zabezpieczy wody podziemne i środowisko gruntowo – wodne przed ewentualnym zanieczyszczeniem. Na podstawie powyższego zaopiniowano usunięcie warunku decyzji dotyczącego konieczności zaprojektowania szczelnego systemu odwodnienia lub umocnienia rowów, które zabezpieczyłyby głównym użytkownikowi poziom wodonośny przed zanieczyszczeniami powstającymi w trakcie eksploatacji (pkt 2.12 niniejszego postanowienia).

Wody z odwodnienia nie będą odprowadzane do rzeki Świder. Poza tym na mocy rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. poz. 1311) w przypadku realizacji budowli kolejowych nie wskazano na konieczność zachowania wartości normatywnych dla zawiesin ogólnych oraz węglowodorów ropopochodnych. W związku z powyższym odstąpiono od warunku decyzji w zakresie konieczności stosowania urządzeń podczyszczających (osadniki z zasyfonowanym odpływem i separatory substancji ropopochodnych) (pkt 2.12 niniejszego postanowienia).

Ze względu na skalę, charakter i zakres przedmiotowego przedsięwzięcia oraz przewidziane rozwiązania techniczne zabezpieczające środowisko gruntowo – wodne przed ewentualnymi zanieczyszczeniami stwierdzono, iż planowane zamierzenie inwestycyjne nie będzie stwarzać zagrożeń

dla osiągnięcia celów środowiskowych jednolitych części wód, w tym będzie odbywało się w sposób zapewniający nienaruszalność przepisów prawnych dotyczących ochrony wód, określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

W celu prowadzenia właściwej gospodarki odpadowej w pkt 1.8 sentencji niniejszego postanowienia wskazano warunek dotyczący zagospodarowania odpadów innych niż niebezpieczne na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji. Przy zastosowaniu ww. warunku prowadzona będzie właściwa gospodarka odpadowa co ograniczy oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, w tym wody i gleby.

W pkt. 3.1. sentencji postanowienia Regionalny Dyrektor doprecyzował treść warunku 1.2.29. decyzji środowiskowej Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2012 r., znak: WOOS-II.4201.3.2011.TS dotyczącego zabezpieczenia środowiska gruntowo – wodnego przed zanieczyszczeniem pochodzącym z magazynowania odpadów niebezpiecznych. Prawidłowo prowadzona gospodarka odpadowa pozwoli na ograniczenie ingerencji w środowisko gruntowo – wodne.

W pkt. 2.1 sentencji postanowienia Regionalny Dyrektor doprecyzował treść warunku II.2 decyzji środowiskowej Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 27 sierpnia 2012 r., znak: WOOS-II.4201.1.1.2011.LP dotyczącego lokalizacji miejsc magazynowania odpadów, co zapewni prawidłową gospodarkę odpadową.

Istotnym oddziaływaniem analizowanej linii kolejowej na stan środowiska jest jej wpływ na klimat akustyczny. Oddziaływanie bezpośrednie, krótkotrwałe w zakresie emisji hałasu z pewnością będzie odczuwalne w sąsiedztwie terenów, na których będą realizowane prace budowlane. Istotne jest zatem, żeby odbywały się one w miarę możliwości w porze dnia i w krótkim czasie. Ponadto prace w godzinach nocnych w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu przyrody Świder mogłyby przyczynić się do pogorszenia walorów przyrodniczych rezerwatu przyrody Świder. Mogłoby to prowadzić do zagrożenia dla celu ochrony rezerwatu. W związku z powyższym doprecyzowano warunek II.30 decyzji środowiskowej w pkt 2.6. sentencji niniejszego postanowienia, wskazując możliwość prowadzenia prac budowlanych w porze nocnej (w godz. 22:00 – 6:00) tylko w celu zachowania ciągłości technologicznej wykonywanych robót, wyłącznie poza granicami rezerwatu Świder zgodnie z uzyskanym zezwoleniem na odstępstwa od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody: Decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełniona postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6

Z dokumentacji wynika, że na etapie eksploatacji konieczne jest wykonanie zabezpieczeń akustycznych w postaci sprężystych mocowań szyn oraz izolacyjnych profili przyszynowych o redukcji hałasu nie mniej niż 2dB, aby możliwe było dotrzymanie, na terenach chronionych, standardów środowiska. W związku z powyższym doprecyzowano warunek III.36 decyzji środowiskowej w pkt 2.13. sentencji niniejszego postanowienia. Ponadto ponowna ocena oddziaływania nie wykazała konieczności stosowania ekranów akustycznych wskazanych w warunku III.37 decyzji środowiskowej, w związku z powyższym w pkt 2.14. sentencji niniejszego postanowienia odstąpiono od ww. warunku. W związku z powyższym w pkt. 2.14. niniejszego postanowienia odstąpiono od warunku X.1 decyzji środowiskowej tj. od punktów kontrolnych pomiaru hałasu oraz zastosowania odpowiednich zabezpieczeń minimalizujących negatywne oddziaływanie przedmiotowej inwestycji.

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w granicach rezerwatu przyrody Świder, Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz otuliny Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka. Najbliższymi obszarami Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 są Las Jana III Sobieskiego PLH140031 oddalony o ok. 1,3 km od linii kolejowej w kierunku północnym oraz Dolina Środkowej Wisły PLB140004 oddalona o ok. 2,5 - 3,5 km od linii kolejowej w kierunku zachodnim. Najbliższy korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadlokalnym (Dolina Środkowej Wisły GKPNc-10A),

zlokalizowany jest w odległości ok. 2,5 km w kierunku zachodnim od terenu inwestycji¹. W sąsiedztwie inwestycji zlokalizowany jest pomnik przyrody.

Obszar Natura 2000 Las Jana III Sobieskiego PLH140031 ustanowiony został rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 września 2023 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Las Jana III Sobieskiego PLH140031 (Dz. U. poz. 2108). Obszar pokrywa się swym zasięgiem z rezerwatem przyrody „Rezerwat im. Króla Jana Sobieskiego”, który posiada plan ochrony rezerwatu ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 5 lipca 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Rezerwat im. Króla Jana Sobieskiego” (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 6896, z późn. zm.), uwzględniający zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Las Jana III Sobieskiego PLH140031.

Obszar stanowi fragment uroczyska Las Sobieskiego, będącego drugim co do wielkości kompleksem leśnym położonym w granicach Warszawy i największym na jej prawym brzegu Wisły. W przeszłości należał do Dóbr Wilanowskich. W chwili obecnej stanowi własność komunalną miasta stołecznego. Obszar znajduje się w pasie tarasu wydmowego Wisły. Rzeźba terenu jest urozmaicona. W centralnej jego części występuje wał wydmowy, stanowiący wyraźny lokalny wododział. Deniwelacje terenu dochodzą do 20 m. Gleby są urozmaicone, obok bielic występują tu gleby płowe i brunatne. Teren ten był objęty ochroną już w 1934 r. jako rezerwat „Las Wawerski”. Prawdopodobnie w tym należy upatrywać jego wysokich walorów przyrodniczych. Cechują go zachowane w bardzo dobrym i dobrym stanie grądy subkontynentalne (9170) zróżnicowane na dwa podzespoły: typowy *Tilio-Carpinetum tipicum* i trzcinnikowy *Tilio-Carpinetum calamagrostietosum*. W wilgotnych zagłębieniach pojawiają się płaty z runem reprezentatywnym dla grądów wilgotnych czyścicowych *Tilio-Carpinetum stachyetosum*. Pojawia się tu również podrost wiązów: szypułkowego *Ulmus laevis* i pospolitego *U. minor*. Lokalne wyniesienia w obrębie grądów porośnięte są przez różnej wielkości płaty ciepłolubnej dąbrowy *Potentillo albae-Quercetum* (9110*). Cechą charakterystyczną występujących tu zbiorowisk leśnych jest obecność ponad 150 letnich dębów szypułkowych *Quercus robur* oraz oryginalnie wyglądające, rosnące w tzw. wiankach, odroślowe, około 100 letnie lipy drobnolistne *Tilia cordata*. Olbrzymie znaczenie ekologiczne, ze względu na obecność zróżnicowanych mikrosiedlisk, ma znaczna ilość martwego drewna. O kondycji występujących tu siedlisk przyrodniczych świadczy fauna ptaków. Spośród grup ekologicznych ptaków największy udział mają dziuplaki (59% awifauny obszaru) co wynika z obecności starych drzew. Świadczy o tym bardzo wysokie zagęszczenie dzięciołów: dużego *Dendrocopos major* (2,5 pary/10 ha), średniego *D. medius* (1,6 pary/10 ha) i dzięciołka *D. minor* (0,7 pary/10ha). Wysokie zagęszczenia kosa *Turdus merula* (26,9 par/10 ha) oraz drozda śpiewaka *T. philomelos* (9,1 par/10 ha) związane jest z wysoką trofią siedlisk i właściwym grądom i dąbrowom rozwojem dolnych pięter roślinności. Potwierdza to stosunkowo duże jak na grądy zagęszczenie kapturki *Sylvia articapilla* (3,4 par/10ha) oraz liczne populacje - szpaka *Sturnus vulgaris* (280-320 par), zięby *Fringilla coelebs* (120-140 par) oraz muchołówki żałobnej *Ficedula hypoleuca* (55-65 par). Spośród 40 występujących tu gatunków ptaków warto jeszcze wymienić lęgowego bociana czarnego *Ciconia nigra*. Z pozostałej fauny kręgowców warto wymienić występowanie na omawianym terenie kuny leśnej *Martes martes*. Obszar z uwagi na swoje powiązania przestrzenno-funkcjonalne z innym kompleksami leśnym na prawym brzegu Wisły spełnia rolę jednego z najważniejszych regionalnych korytarzy ekologicznych. Łączy bowiem rozległe Lasy Rembertowsko-Okuniewskie na północy z Lasami Celestynowskimi i Garwolińskimi na południu.

Jednym z najważniejszych zagrożeń jest obecność na obrzeżach obszaru gatunków synantropijnych: dębu czerwonego *Quercus rubra*, robinii akacjowej *Robinia pseudacacia* i czeremchy amerykańskiej *Padus serotina*. Brak podjęcia odpowiednich działań może spowodować zwiększenie ich udziału w strukturze zbiorowisk roślinnych. Położenie w obrębie aglomeracji miejskiej stwarza potencjalną możliwość nadmiernej penetracji przez okolicznych mieszkańców. W chwili obecnej jest ona znacząco ograniczana i kontrolowana przez służby odpowiedzialne za ochronę przyrody w mieście.

---

¹ <http://mapa.korytarze.pl/>

Grąd subkontynentalny zajmuje w rezerwacie powierzchnię ok. 107 ha, jednak pewna część płatów z lasami grądowymi wykazuje pewien stopień zniekształcenia oraz wykształcenie się leśnych zbiorowisk zastępczych. Wyraża się to odmiennym od naturalnego składem i strukturą drzewostanu oraz znacznym zubożeniem składu gatunkowego runa. Na terenie obiektu odnotowano 2 formy degeneracji lasów grądowych: pinetyzację oraz neofityzację. Wyżej wymienione fragmenty grądów znajdują się jednak w stanie uprzywilejowanym, rokując na regenerację w kierunku fitocenoz naturalnych. Mając powyższe na uwadze, mimo właściwej oceny (FV) parametru powierzchni siedliska, jest ogólny stan zachowania oceniono jako zły (U2).

Przedmiotem ochrony zlokalizowanym najbliższej planowanej inwestycji jest 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) oddalony od niej o ok. 1,3 km w kierunku północnym.

Zidentyfikowanymi zagrożeniami dla grądu środkowoeuropejskiego i subkontynentalnego są m.in.: obce gatunki inwazyjne, biotyczne i abiotyczne procesy naturalne, wydeptywanie i nadmierne użytkowanie, sporty i różne formy czynnego wypoczynku, zabudowa miejska.

Zdefiniowanymi celami działań ochronnych zaktualizowanymi zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 września 2023 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Rezerwat im. Króla Jana Sobieskiego” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2023 r. poz. 10040) dla ww. siedliska są: utrzymanie niezmienną powierzchnię siedliska na większej części obszaru wynoszącej 105,16 ha (stan właściwy – FV); utrzymanie kombinacji florystycznej zniekształconej w stosunku do typowej dla siedliska w danym regionie, z dwu piętrowym drzewostanem o udziale w pierwszym piętrze drzewostanu co najmniej 60 % gatunków liściastych, w szczególności takich jak dąb szypułkowy *Quercus robur*, dąb bezszypułkowy *Quercus petraea*, lipa drobnolistna *Tilia cordata* z domieszką, brzozy *Betula pendula*, grab *Carpinus betulus* i klonu zwyczajnego *Acer platanoides* oraz pokryciem warstwy zielnej sięgającym 80 %, w szczególności takimi gatunkami jak zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, perłówka zwisła *Melica nutans*, wiechliną gajową *Poa nemoralis* (stan niezadowolający – U1); niedopuszczenie do zwiększenia dotychczasowego udziału inwazyjnych gatunków obcych, których liczebność przekracza 2 % pokrycia powierzchni badawczej, w szczególności takich gatunków jak niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora* w runie oraz klon jesionolistny *Acer negundo*, dąb czerwony *Quercus rubra* i robinia akacjowa *Robinia pseudoacacia* w wyższych partiach drzewostanu (stan zły - U2); utrzymanie pojedynczego występowania rodzimych gatunków nitrofilnych o liczebności nie większej niż 5% pokrycia powierzchni badawczej (stan niezadowolający - U1); utrzymanie zróżnicowanej struktury pionowej i przestrzennej, w której od 10 do 50% powierzchni pokrywa zwarty stary drzewostan z lukami i prześwietleniami powstałymi w wyniku naturalnego wydzielania się drzew, występującymi wszystkimi fazami rozwojowymi, gdzie pierwsze i drugie piętro drzewostanu stanowi gatunek główny dąb szypułkowy *Quercus robur*, dąb bezszypułkowy *Quercus petraea*, grab *Carpinus betulus*, lipa drobnolistna *Tilia cordata*; gatunki domieszkowe: klon pospolity *Acer platanoides*, brzoza *Betula pendula*, podszyt: klon pospolity *Acer platanoides*, kruszyna pospolita *Frangula alnus*, lipa drobnolistna *Tilia cordata*, (stan niezadowolający - U1); utrzymanie poniżej 10% udziału drzew starszych niż 100 lat, przy jednoczesnym stopniowym zwiększaniu ich udziału i powyżej 50% udziału drzew starszych niż 50 lat (stan niezadowolający - U1) poprzez utrzymanie spontanicznych procesów, bazujących na sekwencji faz rozwojowych drzewostanów, zmierzających do uzyskania zbliżonej do naturalnej struktury wiekowej drzew; utrzymanie naturalnych procesów regeneracyjnych zapewniających występowanie w drzewostanach luk i prześwietleń dogodnych do naturalnego odnawiania się gatunków liściastych, takich jak dąb szypułkowy *Quercus robur*, dąb bezszypułkowy *Quercus petraea*, grab *Carpinus betulus*, lipa drobnolistna *Tilia cordata* (stan właściwy – FV); zmniejszenie udziału sosny zwyczajnej *Pinus sylvestris* w składzie gatunkowym drzewostanów na rzecz gatunków liściasty poprzez utrzymanie procesu naturalnego obumierania tego gatunku. Utrzymanie udziału tego gatunku na poziomie nie wyższym niż 10 % (stan niezadowolający - U1); utrzymanie zapasu martwego drewna (łącznie zasoby) na poziomie powyżej 20 m³/ha (stan właściwy – FV); utrzymanie zapasu martwego drewna wielkowymiarowego na poziomie od 3 do 5 szt./ha (stan niezadowolający - U1); zachowanie

naturalnych cech, niezniszczonego runa i gleby, poprzez utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania wyłączzonego z pozyskania drewna (stan właściwy – FV).

Biorąc pod uwagę charakterystykę omawianego przedsięwzięcia, jego zakres oraz lokalizację, a także posiadane dane przyrodnicze (dokumentacja planu zadań ochronnych) oraz wiedzę i doświadczenie pracowników, przeanalizowano rzeczywisty i potencjalny wpływ przedsięwzięcia na przedmioty ochrony i cele ochrony obszaru Natura 2000, w stopniu umożliwiającym określenie, czy możliwe jest wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania jego realizacji na osiągnięcie ustalonych założeń. W omawianym przypadku, m.in. z uwagi na odległość inwestycji od siedlisk przedmiotów ochrony obszaru, nie nastąpią oddziaływania o charakterze znacząco negatywnym na jego przedmioty ochrony. Przedsięwzięcie pozostaje bez wpływu na realizację celów ochrony i działań ochronnych (brak działań ochronnych na terenie realizacji zamierzenia i jego oddziaływania). Realizacja inwestycji nie spowoduje również sytuacji eskalacji zdefiniowanych planem zadań ochronnych zagrożeń.

Ze względu na skalę, charakter i lokalizację zamierzenia należy stwierdzić, że nie będzie ono znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Obszar Natura 2000 Las Jana III Sobieskiego PLH140031. Przywołane powyżej cele zostały ustalone adekwatnie do wskazanych przedmiotów ochrony oraz utrzymania ich stanu ochrony w stanie nie pogorszonym.

Obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 ustanowiony został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, które zostało zastąpione rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25 poz. 133, z późn. zm.). Obszar posiada plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4572, z późn. zm.).

Obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 to ostoja ptaków wodno-błotnych. Występują tu co najmniej 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Z uwagi na wysoką liczebność populacji lęgowych przedmiotami ochrony w obszarze są zarówno ptaki zamieszkujące piaszczyste wyspy i ławice (ohar, mewa czarnogłowa, mewa siwa, śmieszka, rybitwa rzeczna, rybitwa białoczelna, ostrzygojad, sieweczka obroźna, sieweczka rzeczna, brodziec piskliwy), nadrzeczne skarpy (zimorodek, brzegówka), zarośla nadrzeczne (bączek, podróżniczek, dziwonia), łąki i pastwiska (rycyk, krwawodziób, płaskonos) jak i lasy łęgowe (bielik, dzięcioł białoszyi, dzięcioł średni, nurogęś). W przypadku mewy siwej, śmieszki, rybitwy rzecznej, rybitwy białoczelnej, ostrzygojada i sieweczki obroźnej obszar stanowi największą krajową ostoję lęgową tych gatunków o kluczowym znaczeniu dla zachowania ich populacji. Dolina Środkowej Wisły jest ważnym na skalę międzynarodową korytarzem migracyjnym, stanowiącym miejsce zerowania i odpoczynku podczas wędrówek ptaków. Do przedmiotów ochrony należy migrująca populacja bociana czarnego oraz zimująca populacja krzyżówki. W trakcie sezonowej migracji w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występuje tu m.in. czapla biała oraz czajka i brodziec piskliwy. Jest to ważne zimowisko łabędzia niemego, gągoła, nurogęsi, mewy siwej, śmieszki oraz mewy srebrzystej. Zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego doliny Wisły są m.in.: regulowanie (prostowanie) koryta rzecznej i zmiana jego przebiegu, tamy i ochrona przeciwpowodziowa prowadzona w śródlądowych systemach wodnych, wydobywanie piasku i żwiru, drapieżnictwo oraz wycinanie lasów.

Spośród gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004, najbliższej względem inwestycji zidentyfikowano stanowiska dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*) – około 3 km w kierunku wschodnim od planowanej inwestycji. W pzo dla dzięcioła średniego nie zidentyfikowano zagrożeń istniejących, natomiast zagrożenie potencjalne to wycinka lasu. Mając powyższe na uwadze zdefiniowano cele ochrony, obejmujące utrzymanie populacji na poziomie minimum 410 par lęgowych (stan właściwy -FV). Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (między innymi utrzymanie nadrzecznych lasów łęgowych, w tym

starodrzewu z gat.: dąb, jesion, olcha, grab - głównie martwych lub zamierających, ale też żywych z martwymi konarami), o powierzchni 1700 ha (stan właściwy - FV).

Pozostałe gatunki ptaków będące przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 (zimorodek, dziwonia, dzięcioł białoszyi, ostrygojad, ohar, krwawodziób, sieweczka rzeczna, sieweczka obroźna, bocian czarny, rycyk, rybitwa białoczelna, rybitwa rzeczna, brzegówka, mewa czarnogłowa, podgorzałka, mewa siwa, płaskonos, podróżniczek, bączek, krzyżówka, bielik, śmieszka, brodziec piskliwy, nurogęś) zostały stwierdzone w znacznej odległości od inwestycji. Wśród zagrożeń istniejących dla powyższych gatunków wymienia się m.in. powódź (bączek, ohar, krzyżówka, płaskonos, podgorzałka, ostrygojad, sieweczka rzeczna i obroźna, rycyk, krwawodziób, mewa czarnogłowa, śmieszka, mewa siwa, rybitwa rzeczna i białoczelna, zimorodek, brzegówka, podróżniczek, brodziec piskliwy, dziwonia) oraz pojazdy zmotoryzowane (bielik, sieweczka rzeczna, mewa czarnogłowa, mewa siwa, rybitwa rzeczna, rybitwa białoczelna, brodziec piskliwy). Wśród zagrożeń potencjalnych wymienia się natomiast m.in.: gospodarkę roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia, wycinkę lasu, mosty i wiadukty, napowietrzne linie elektryczne i telefoniczne oraz drapieźnictwo.

Cele działań ochronnych zdefiniowane w Zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 12 czerwca 2023 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 7187) określone zostały dla przedmiotów ochrony omawianego obszaru Natura 2000 i są wypadkową zidentyfikowanych zagrożeń oraz możliwych do osiągnięcia efektów przyrodniczych. Obejmują one m.in. takie założenia, jak:

- a) utrzymanie populacji (lęgowej, migrującej lub zimującej) na określonym w zarządzeniu poziomie (zimorodek, płaskonos, krzyżówka, podgorzałka, sieweczka rzeczna, sieweczka obroźna, bocian czarny, dziwonia, dzięcioł białoszyi, ostrygojad, bielik, bączek, mewa siwa, mewa czarnogłowa, śmieszka, rycyk, brzegówka, rybitwa białoczelna, rybitwa rzeczna, ohar, krwawodziób, brodziec piskliwego, nurogęś),
- b) utrzymanie dogodnych siedlisk dla poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 (zimorodek, płaskonos, krzyżówka, podgorzałka, sieweczka rzeczna, sieweczka obroźna, bocian czarny, dziwonia, dzięcioł białoszyi, ostrygojad, bielik, bączek, mewa siwa, mewa czarnogłowa, śmieszka, rycyk, podróżniczek, brzegówka, rybitwa białoczelna, rybitwa rzeczna, ohar, krwawodziób, brodziec piskliwego, nurogęś).

Biorąc pod uwagę charakterystykę omawianego przedsięwzięcia, jego zakres oraz lokalizację, a także posiadane dane przyrodnicze (dokumentacja planu zadań ochronnych) oraz wiedzę i doświadczenie pracowników, przeanalizowano rzeczywisty i potencjalny wpływ przedsięwzięcia na przedmioty ochrony i cele ochrony obszaru Natura 2000, w stopniu umożliwiającym określenie, czy możliwe jest wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania jego realizacji na osiągnięcie ustalonych założeń. W omawianym przypadku, m.in. z uwagi na odległość inwestycji od stanowisk i siedlisk przedmiotów ochrony obszaru, nie nastąpią oddziaływania o charakterze znacząco negatywnym na jego przedmioty ochrony. Przedsięwzięcie pozostaje bez wpływu na realizację celów ochrony i działań ochronnych (brak działań ochronnych na terenie realizacji zamierzenia i jego oddziaływania). Realizacja inwestycji nie spowoduje również sytuacji eskalacji zdefiniowanych planem zadań ochronnych zagrożeń.

Ze względu na skalę, charakter i lokalizację zamierzenia należy stwierdzić, że nie będzie ono znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004. Przywołane powyżej cele zostały ustalone adekwatnie do wskazanych przedmiotów ochrony oraz utrzymania ich stanu ochrony w stanie nie pogorszonym.

Rezerwat przyrody Świder funkcjonuje w oparciu o Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 16 stycznia 1978 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. (M.P. z 1978 r. Nr 4, poz. 20 z dnia 16 lutego 1978 r.) oraz Zarządzenie nr 15 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody Świder. Ochroną objęto odcinki rzek Świdra i Mieni o łącznej długości 46 km wraz z przybrzeżnym pasem terenu po obu stronach rzek o szerokości 20 m, o łącznej powierzchni 238 ha,

położone na terenie gminy Wiązowna i miasta Otwock oraz gmin Siennica i Kołbiel. Celem ochrony jest zachowanie naturalnego charakteru rzek Świder i Mienia, tworzących liczne przełomy, zakola i wodospady, nadbrzeżnej roślinności oraz bogatej fauny wodnej i nawodnej.

Przedmiotowa inwestycja uzyskała zezwolenie na odstąpienie od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 uzupełnioną postanowieniem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6. Prace będą realizowane zgodnie z ww. zezwoleniem.

Mazowiecki Park Krajobrazowy im. Czesława Łaszka, dla którego obowiązującym aktem prawnym dającym podstawę prawną do funkcjonowania Mazowieckiego Parku Krajobrazowego jest uchwała Nr 48/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 16 lipca 2024 r. w sprawie Mazowieckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 7443). Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 poz. 1478, zwanej dalej „ustawą uoop”) oraz ww. uchwałą na terenie Mazowieckiego Parku Krajobrazowego im. Czesława Łaszka obowiązuje szereg zakazów, jednakże realizacja przedmiotowej inwestycji nie spowoduje ich naruszenia.

Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu (zwany dalej „OChK”), obowiązującym aktem prawnym dającym podstawę prawną do funkcjonowania Warszawskiego OChK jest rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Nr 42 poz. 870, z późn. zm.). Zgodnie z przepisami ustawy uoop oraz przepisami rozporządzenia Nr 3 na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje szereg zakazów, jednakże realizacja przedmiotowej inwestycji nie spowoduje ich naruszenia.

Zgodnie z informacjami wskazanymi w materiale dowodowym sprawy, opierając się na wynikach inwentaryzacji, różnorodność gatunkowa analizowanego obszaru reprezentowana jest przez: 5 gatunków bezkręgowców (mrówka rudnica, trzmiele, biegacze, ślimak winniczek, trzepla zielona), 1 gatunek płaza (żaba trawna), 2 gatunki gadów (zaskroniec, jaszczurka zwinka), 13 gatunków ssaków (bóbr, wydra, wiewiórka, lis, kuna domowa, sarna, borsuk, zając szarak, dzik, jeź wschodni, rzesorek rzeczek, kret europejski, badylarka), 8 gatunków nietoperzy (borowiec wielki, karlik malutki, karlik drobny, karlik większy, mroczek posrebrzany, mroczek późny, nocek, nieoznaczony) i 25 gatunków ptaków (bogotka, dzięcioł duży, dzięcioł zielony, dzięciołek, gawron, gil, gołąb hodowlany, gołąb miejski, grzywacz, jastrząb, kapturka, kawka, kos, kowalik, modraszka, piecuszek, pierwiosnek, puszczyk, rudzik, sosnowka, sójka, sroka, szpak, wróbel, zięba). W strukturze gatunkowej dominują ptaki – ok. 46,3%, następnie ssaki, włącznie z nietoperzami – ok. 38,9%, bezkręgowce – ok. 9,3%, gady – ok. 3,7% i płazy – ok. 1,9%.

W krajobrazie roślinnym otaczającym linię kolejową w związku z wysokim zurbanizowaniem dominują ekosystemy ruderalne związane z terenami zabudowanymi, składowiskami, drogami, nasypami kolejowymi, ogródkami przydomowymi. Na krótkich odcinkach linia kolejowa przecina niewielkie powierzchnie leśne, będące na ogół strefami peryferyjnymi większych kompleksów leśnych znajdujących się przede wszystkim na piaszczystych terenach prawobrzeżnego tarasu wydowego Wisły w granicach Mazowieckiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny. W związku z charakterem prowadzonej gospodarki leśnej oraz czynnikami siedliskowymi wśród lasów dominują różne typy borów sosnowych z panującym typem siedliskowym lasu - bór świeży. W toku prac, w obszarze planowanej inwestycji, zinwentaryzowano 3 pospolite gatunki roślin naczyniowych chronionych częściowo, tj. kocanki piaskowe, widłak goździsty oraz widłak jałowcowy rosnące w niewielkich skupiskach. Ponadto stwierdzono występowanie 5 gatunków chronionych mchów: bielistka siwa, drabik drzewkowaty, gajnik lśniący, rokitnik pospolity oraz widłoząb miotlasty. Wymienione gatunki mchów występują w formie niewielkich płatów na prywatnych działkach w buforze 150 m na każdą ze stron od linii kolejowej na analizowanym odcinku. W zakresie grzybów stwierdzono występowanie 38 gatunków - nie stwierdzono natomiast gatunków chronionych i zagrożonych. Wśród porostów stwierdzono 1 gatunek będący pod ochroną – tj. chrobotek leśny zlokalizowany na granicy buforu. W trakcie prac

terenowych prowadzonych w buforze i obszarze inwentaryzacji stwierdzono występowanie licznych gatunków drzew i krzewów.

Flora obszaru w otoczeniu planowanej inwestycji charakteryzuje się występowaniem zbiorowisk i gatunków o mało istotnym znaczeniu dla flory regionu i Polski. Różnorodność gatunkowa obszaru obniża obecność gatunków ekspansywnych oraz gatunków inwazyjnych. W rejonie inwestycji stwierdzono trzy zbiorowiska, które można uznać za najcenniejsze pod kątem bioróżnorodności i są to: nadrzeczny łęg wierzbowy *Salicetum albo-fragilis* oraz zespół kielisznika zaroślowego i sadzka konopiastego *Calystegio-Eupatorietum*.

Mając powyższe na uwadze, Regionalny Dyrektor, wprowadza następujące nowe warunki w pkt. 1.1 – 1.7., które są uzupełnieniem lub rozwinięciem zaleceń wskazanych w ww. decyzjach.

W ramach przedmiotowej inwestycji zaplanowano wycinkę drzew i krzewów oraz rozbiórkę zabudowań, które mogą stanowić siedliska występowania gatunków podlegających ochronie, w związku z czym Regionalny Dyrektor w pkt 1.1. niniejszego postanowienia wprowadził warunek w celu ochrony gatunków objętych ochroną i ich siedlisk. Zgodnie z ustawą uoop oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 2380), w stosunku do dziko występujących zwierząt objętych ochroną, obowiązuje szereg zakazów. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska mogą wydać decyzję zezwalającą na czynności podlegające zakazom, w trybie i na zasadach określonych ww. ustawą. Regionalny Dyrektor między innymi może zezwolić na obszarze swojego działania na odstępstwa od zakazów: niszczenia siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania gatunków zwierząt podlegających ochronie oraz niszczenia gniazd w stosunku do gatunków ptaków objętych częściową i ścisłą ochroną. Podkreślenia wymaga fakt, iż zezwolenie na czynności podlegające zakazom w stosunku do zwierząt gatunków objętych ochroną może być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli czynności te nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków zwierząt oraz w przypadku zaistnienia jednej z przesłanek wskazanych w art. 56 ust. 4 pkt 1-7 uoop, tj.:

- a) leży w interesie ochrony dziko występujących gatunków roślin, zwierząt, grzybów lub ochrony siedlisk przyrodniczych lub
- b) wynika z konieczności ograniczenia poważnych szkód w odniesieniu do upraw rolnych, inwentarza żywego, lasów, rybostanu, wody lub innych rodzajów mienia, lub
- c) leży w interesie zdrowia lub bezpieczeństwa powszechnego, lub
- d) jest niezbędne w realizacji badań naukowych, działań edukacyjnych lub celów związanych z odbudową populacji, reintrodukcją gatunków roślin, zwierząt lub grzybów, albo do celów działań reprodukcyjnych, w tym do sztucznego rozmnażania roślin, lub
- e) umożliwia, w ściśle kontrolowanych warunkach, selektywnie i w ograniczonym stopniu, zbiór, pozyskiwanie lub przetrzymywanie okazów roślin lub grzybów oraz chwytanie, pozyskiwanie lub przetrzymywanie okazów zwierząt gatunków objętych ochroną w liczbie określonej przez wydającego zezwolenie, lub
- f) w przypadku gatunków objętych ochroną ścisłą, gatunków ptaków oraz gatunków wymienionych w załączniku IV dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory - wynika z koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska, lub
- g) w przypadku gatunków innych niż wymienione w pkt 6 - wynika ze słusznego interesu strony lub koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że przywołane wyżej przepisy są szczególnie rygorystyczne wobec gatunków objętych ochroną ścisłą, gatunków ptaków oraz gatunków wymienionych

w załączniku IV dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Tu zastosowanie mają jedynie przesłanki indywidualne określone w art. 56 ust. 4 pkt 1-6 uoop (punkty 1-6 wskazano powyżej). Co istotne, przesłanka indywidualna wskazana w art. 56 ust. 4 pkt 6 uoop, w odniesieniu do gatunków ptaków dotyczy jedynie wydania zezwolenia na niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania (art. 56 ust. 4a uoop). W przypadku wydania zezwolenia na czynności niszczenia, usuwania gniazd bądź schronień ptaków objętych ochroną gatunkową, zastosowanie mają jedynie przesłanki indywidualne określone w art. 56 ust. 4 pkt 1-5 uoop (punkty 1-5 wskazano powyżej).

Wnikliwa analiza możliwości realizacji planowanych działań w kontekście przepisów dotyczących ochrony gatunkowej i możliwości uzyskania derogacji leży w gestii Inwestora. Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 131 pkt 14 ww. ustawy, kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom narusza zakazy w stosunku do roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową podlega karze aresztu lub grzywny.

Zabezpieczenie drzew przewidzianych do adaptacji zapewni zachowanie drzewostanu w dobrym stanie, zostaną również ograniczone straty w stanowiskach flory i fauny. W celu ograniczenia negatywnego wpływu na płazy wskazano konieczność likwidacji powstających w trakcie prac zastoisk wodnych. W warunkach (pkt. 1.2. – 1.4. sentencji niniejszego postanowienia) wskazano działania minimalizujące niekorzystne oddziaływanie.

W celu doprecyzowania prac związanych z budową nowego mostu, na rzece Świder w pkt 1.5. sentencji niniejszego postanowienia wprowadzono działania minimalizujące oddziaływanie.

W celu zabezpieczenia siedlisk przyrodniczych: 91E0* - Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe) oraz 91F0 Łęgowe łąsy dębowo wiązowo jesionowe (*Ficario Ulmetum*) wprowadzono działania minimalizujące oddziaływanie (pkt 1.6. sentencji niniejszego postanowienia) na ww. siedliska przedmiotowej inwestycji.

W celu zabezpieczenia pomników przyrody wszelkie prace w strefie ochronnej należy objąć nadzorem dendrologicznym, oraz prowadzić w ścisłej koordynacji z Organem nadzorującym (pkt 1.7. sentencji niniejszego postanowienia).

Warunek zawarty w pkt 2.1. sentencji niniejszego postanowienia dotyczący sytuowania bazy materiałowo – sprzętowej, parku maszynowego, bazy i miejsca magazynowania odpadów i innych materiałów ograniczy negatywny wpływ na walory przyrodnicze analizowanego obszaru. Wymagania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wykluczają organizowanie zaplecza budowy poza terenem kolejowym na całym przebudowywanym odcinku. Na całej długości linii kolejowej objętej analizą występuje bardzo wysoki stopień zagrożenia wód podziemnych. Konieczność lokalizacji baz materiałowo – sprzętowych, baz i miejsc magazynowania odpadów i innych materiałów w zakresie inwestycji jest niezbędnym i kluczowym elementem logistycznym z punktu widzenia organizacji i prowadzenia robot budowlanych, bez których inwestycja nie będzie mogła zostać zrealizowana. W celu zabezpieczenia terenów cennych przyrodniczo wskazano optymalną odległość od cieków oraz wprowadzono uzgodnienie miejsc przewidzianych pod zaplecze inwestycyjne z nadzorem przyrodniczym.

W ramach inwestycji przewidziano prace, które wymagają zachowania ciągłości technologicznej, przez co będą musiały zostać wykonane również w porze nocnej. Możliwe jest złagodzenie warunku i dopuszczenie prowadzenia prac również w porze nocnej wyłącznie poza granicami rezerwatu przyrody zgodnie ze wskazanymi zezwoleniami Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (pkt 2.2. sentencji niniejszego postanowienia).

W przypadku zaistnienia konieczności dokonania wycinki pojedynczych drzew w sezonie lęgowym ptaków, możliwe jest wykonanie prac jedynie w przypadku potwierdzenia przez eksperta, że drzewo nie jest wykorzystywane przez ptaki lub nietoperze, jako miejsce gniazdowania czy schronienia. Zmianie ulega także warunek w stosunku do ważnych siedlisk rozrodczych płazów, w związku z koniecznością prowadzenia prac również w okresie od 15 marca do 30 czerwca. Nadzór herpetologa będzie stanowił skuteczne działanie minimalizujące (pkt 2.3. sentencji niniejszego postanowienia).

W rozwiązaniach projektowych starano się ograniczyć ingerencję w koryto ciekłu rzeki Świder do niezbędnych prac. Planuje się pozostawienie koryta rzeki Świder w niezmiennym stanie. W zakresie ubezpieczenia skarp brzegowych rz. Świder zaprojektowano umocnienie skarp brzegowych narzutem kamiennym o średnicy 20-30 cm w płótkach, w kracie 1x1 m, co uwarunkowane jest zapewnieniem stabilności konstrukcji projektowanego mostu kolejowego. Brzegi w pobliżu przyczółku mostu kolejowego na rzece Świder zostaną umocnione gładzami o zróżnicowanej wielkości (pkt 2.4. sentencji niniejszego postanowienia).

W ramach inwestycji przewidziano prace, które wymagają zachowania ciągłości technologicznej, przez co będą musiały zostać wykonane również w porze nocnej. W godzinach 6:00-22:00 wyłącznie poza granicami rezerwatu Świder zgodnie z uzyskanym zezwoleniem na odstąpienie od zakazów obowiązujących w rezerwacie przyrody: Decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10 stycznia 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.5 i Postanowienie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 06 lutego 2024 r., znak: DZP-WP.6205.86.2023.AL.6 (pkt 2.6. sentencji niniejszego postanowienia).

Obiekt jest przeznaczony do remontu - parametry stanu istniejącego nie ulegają zmianie i będą wynosić $h = \text{min. } 3,8 \text{ m}$ $d = \text{min. } 31,84 \text{ m}$. Most projektowany pod dodatkowy tor będzie miał parametry nie mniejsze niż obiekt w stanie istniejącym (pkt 2.7. sentencji niniejszego postanowienia).

Parametry obiektu dla mostu na rzece Świder pozostaną niezmiennym w związku z tym, w stanie istniejącym warunek z decyzji „W świetle przejścia, należy, zachować pasy suchego terenu, położonego poza zasięgiem zalewów o szerokości łącznej równej podwójnej szerokości koryta” nie może zostać spełniony (pkt 2.8. sentencji niniejszego postanowienia).

Planuje się pozostawienie koryta rzeki Świder w niezmiennym stanie. Brzegi w pobliżu przyczółku mostu kolejowego zostaną umocnione gładzami o zróżnicowanej wielkości. Zaprojektowano umocnienie brzegu wysokiego gładzami o zróżnicowanej średnicy. W rozwiązaniach projektowych starano się ograniczyć ingerencję w koryto ciekłu rzeki Świder do niezbędnych prac. Dotyczy to również wycinki, która powinna ograniczać się do tych drzew i krzewów, których usunięcie wymagane jest przepisami. Nie planuje się dodatkowych nasadzeń w okolicy projektowanego przejścia dla zwierząt (pkt 2.9. sentencji niniejszego postanowienia).

W rejonie przejścia, zakres wycinki został ograniczony jedynie do tych drzew i krzewów, których usunięcie wymagane jest przepisami. Nie planuje się dodatkowych nasadzeń naprowadzających, ochronnych i izolacyjnych w okolicy projektowanego przejścia dla zwierząt. Parametry przejścia pozostaną niezmiennym, co nie zakłóci swobody migracji zwierząt, która będzie odbywać się utartym szlakiem, tak jak dotychczas (pkt 2.10. sentencji niniejszego postanowienia).

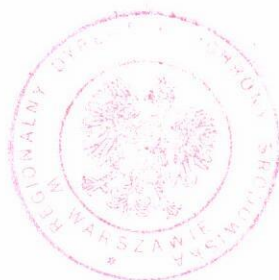
W km 25+100 – 25+300 projektowane jest odwodnienie wgłębne torowiska w postaci sączków i drenokolektorów, które będą odprowadzać wody opadowe z nasypu kolejowego. Ze względu na szerokie torowisko nie jest możliwe odprowadzenie wód z warstwy ochronnej bezpośrednio w teren. Sączki nie będą osuszać terenu przyległego, jedynie odprowadzać wody opadowe z nasypu kolejowego. Dno systemu odwodnieniowego będzie powyżej istniejącego zwierciadła wód gruntowych, więc nie będzie wpływać na stosunki wodne w tym rejonie (pkt 2.11. sentencji niniejszego postanowienia).

Z uwagi na fakt, że organ wydający decyzję o pozwoleniu na budowę uwzględnia warunki realizacji przedsięwzięcia określone zarówno w decyzji środowiskowej, jak i w niniejszym postanowieniu, Regionalny Dyrektor postanowieniem uzupełnił oraz uszczegółowił warunki zawarte w decyzji środowiskowej oraz sformułował nowe warunki konieczne do zastosowania przy realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe postanowiono jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 90 ust. 8 ustawy ooś oraz w związku z art. 106 § 5 ustawy Kpa na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Warszawie

Jacek Lolo

Otrzymują:

1. Wojewoda Mazowiecki
pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa;
2. Pan Paweł Skowroński – pełnomocnik inwestora
ul. Lea 112, 30-133 Kraków;
3. Strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
4. aa.

Do wiadomości:

1. Mazowiecki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie
ul. Żelazna 79, 00-875 Warszawa;
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
ul. Zarzecze 13 B, 03-194 Warszawa.